

ЗАМЪКЪТ КРАЙ МОРЕТО

От Л. Уланд

Превод — Пенчо Славейков

Ти виде ли високият замък
на морския стръмен бряг?
Над него облаци вечерни
не спират своя бяг.

Прииждат облаци и бягат,
бучат лазурните вълни,
а той и глух и мълчаливо
тъмней на висини.

„Да, видех аз високият замък
там на брежната скала,
огрян от месеца двуроги,
и около му вред мъгла“.

А весело ли буйният вятър
размита морските вълни?
Ечаха ли трапезни песни
там зад високите стени?

„Не вее вятър и вълните
почиват кротко до брега —
не песен чух, а плач: от него
сърцето ми се сви в тъга“.

А гордият цар да се разхожда
с царицата видя ли ти?
Пурпурна мантия да грее?
Корона златна да блести?

А с тях и дъщеря им тамо
не виде ли — злата коса,
невинен поглед, дивен образ
и ясен — слънце в небеса?

„Башата с майката самички
да ходят тамо аз видях,
в жалейни дрехи; дъщеря им
я нямаше при тях“.